

РЕШЕНИЕ

№ 18

гр. Царево, 07.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЦАРЕВО, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на пети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Ат. Московска

при участието на секретаря Нели Г. Стоянова
като разгледа докладваното от Мария Ат. Московска Административно наказателно дело № 20232180200066 по описа за 2023 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на М. Б. Д. с ЕГН ***** от гр. С.*** и адрес за съобщения и призовки: с. Л.****, против Наказателно постановление № 22-0302-000044/25.05.2022г. на Началника на РУП- Царево, с което:1/ за нарушение на чл.140 ал.1 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца на основание чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДвП; 2/ за нарушение на чл.100 ал.1 т.1 от ЗДвП - глоба в размер на 10 лева на основание чл.183 ал.1 т.1 пр.1, 2 от ЗДвП и 3/ за нарушение на чл.100 ал.1 т.2 от ЗДвП- глоба в размер на 10 лева на основание чл.183 ал.1 т.1 пр.3 от ЗДвП. С жалбата се моли за отмяна на НП като неправилно и незаконосъобразно, издадено в нарушение на материалния закон и при съществени процесуални нарушения.

В с.з. жалбоподателя, редовно уведомен, се явява лично и моли за отмяна на НП в атакуваната му част.

В с.з. за АНО, редовно уведомен, представител не се явява.

След като обсъди оплакванията на жалбоподателя, събраните по делото писмени и гласни доказателства и взе предвид становищата и доводите на

страните намери за установено следното:

На 20.04.2022г., около 09.45ч., в с. Лозенец, на ул. „Младост“ до дом № 17 полицейски служители при РУП – Царево, сред които и бил св.Р. К./мл.автоконтрольор в РУП-Царево/, спрели за проверка движещ се по ул. „Рибарска“ към ул. „Странджа“ лек автомобил “Опел Корса“ с рег. № *****, който бил управляван от жалбоподателят М. Б. Д.. В хода на проверката органите на реда установили, че управляваният от жалбоподателя автомобил има поставени регистрационни табели, но при проверката в информационните масиви, било констатирано, че автомобилът е собственост на С. Л. Д.а /съпруга на жалбоподателя/ и че регистрацията на автомобила е служебно прекратена на 18.01.2022г. на основание чл.143 ал.10 от ЗДвП поради липса на валиден договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Така също било установено, че към момента на проверката водачът М. Б. Д. не представя на контролните органи свидетелство за управление на МПС контролен талон към него, както и свидетелството за регистрацията на процесното МПС.

Св.Р.К. съставил на място против водача М. Б. Д. АУАН с бланков № 541867/20.04.2022г., в който посочил горните факти, квалифицирайки ги съответно като нарушения: 1/по чл. 140, ал.1 от ЗДвП – управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред, 2/ по чл.100 ал.1 т.1 от ЗДвП – не носи СУМПС и КТ към него от съответната категория и 3/ по чл.100 ал.1 т.2 от ЗДвП – не носи свидетелство за регистрация на МПС-то, което управлява. Актът бил предявен на водача, който го подписал и получил препис от него, без да направи възражения.

По случая била извършена и проверка ЗМ №64/2022г. по описа на РУП-Царево с оглед данни за престъпление по чл.345, ал.2 от НК. След приключване на проверката, материалите по преписката били изпратени в РП-Бургас, където с Постановление от 17.05.2022г. на прокурор при РП-Бургас ТО-Царево по пр.пр.№ 5307/2022г. по описа на РП-Бургас бил постановен отказ да се образува досъдебно производство за престъпление по чл.345, ал.2 от НК. След проведено разследване по делото, прокурорът преценил, че извършеното от М. Б. Д. не покрива признаците на престъпление по НК, тъй като липсвал субективен елемент у последния. С оглед на горното прокурорът изпратил препис от своя акт на Началника на РУП-Царево за преценка дали са основанията за реализиране на административно-наказателна отговорност .

След получаването на постановлението на РП-Бургас ТО-Царево и

преценка на събраните доказателства, Началникът на РУП-Царевоиздал обжалваното НП № 22-0302-000044/25.05.2022г., с което наложил на М. Б. Д. :1/ за нарушение на чл.140 ал.1 от ЗДвП - глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца на основание чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДвП, 2/ за нарушение на чл.100 ал.1 т.1 от ЗДвП - глоба в размер на 10 лева на основание чл.183 ал.1 т.1 пр.1, 2 от ЗДвП и 3/ за нарушение на чл.100 ал.1 т.2 от ЗДвП- глоба в размер на 10 лева на основание чл.183 ал.1 т.1 пр.3 от ЗДвП.

Препис от НП е връчено на жалбоподателя на 23.02.2023г., видно от инкорпорираната в него разписка/л.6 гръб/, а жалбата е подадена на 06.03.2023г. по пощата и е входирана от АНО на 09.03.2023г., видно от входящия регистрационен номер /л.3-5/

Изложената фактическа обстановка бе безспорно установена от събраните по делото устни доказателства – показанията на актосъставителя Р.К., и писмените доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, а именно: АУАН с бл. № 541867/20.04.2022г., сведения от М. Б. Д., дадени на дата 20.04.2022г., материалите по пр.пр.№5307/2022г. по описа на РП-Бургас, Постановление от 17.05.2022г. на прокурор при РП-Бургас по пр.пр. №5307/2022г. по описа на РП-Бургас, докладна записка за извършена проверка по №302 –ЗМ-64 /2022г. по описа на РУП-Царево, справка за водач/нарушител, справка за регистрация на МПС, Заповед №8121з-1632/02.12.2021г. на Министъра на МВР и др., които съдът кредитира изцяло като достоверни и непротиворечиви.

При така установената фактическа обстановка, съдът прие от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице, посочено в наказателното постановление като нарушител, в законоустановения срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, съдържа всички необходими реквизити, поради което същата е процесуално допустима, а разгледана по същество същата е основателна по следните съображения:

Актът за установяване на нарушението е съставен от св. Р. К. – мл.автоконтрольор в РУП - Царево, а атакуваното наказателно постановление е издадено от Началника на РУП-Царево, оправомощени със Заповед №8121з-1632/02.12.2021г. на Директора на ОД на МВР-Бургас, т.е. от компетентни органи в съответствие с разпоредбите на чл. 37 и чл. 47 от ЗАНН. АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени в сроковете по чл.34 ал.1 и 3 от ЗАНН.

Съгласно разпоредбата на чл.53 ал.1 от ЗАНН, НП се издава тогава, когато са установени по безспорен начин нарушението, нарушителят и неговата вина, което обаче в случая не е сторено. На първо място следва да

се отбележи, че в Постановление от 17.05.2023г. на прокурор при РП-Бургас ТО-Царево, с което е отказано да се образува досъдебно производство по пр.пр.№5307/2022г., са изложени подробни мотиви относно липсата на състав на престъпление по чл.345 ал.2 вр.ал.1 от НК, тъй като по преписката няма и не могат да бъдат събрани каквито и е данни М. Б. Д. да е знаел за служебно прекратената регистрация на процесния автомобил, а незнанието на фактически обстоятелства, принадлежащи към състава на престъплението, изключват умишъла относно това престъпление съгласно нормата на чл.14 ал.1 от НК. Няма как да се приеме за житейски логично, че за престъплението по чл.345 ал.2 вр.ал.1 от НК, изразяващо се в управление на нерегистрирано МПС да липсва вина /деянието не е осъществено от субективна страна/, а е изпълнен състав на същото административно нарушение – чл.140, ал.1 от ЗДвП. Нарушението по чл.140 ал.1 от ЗДвП, за което е ангажирана отговорността на М. Б. Д. по т.1 от процесното наказателно постановление, е свързано с императивното задължение, предвидено в чл.140 ал.1 от ЗДвП /в приложимата редакция - Изм. - ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г./, съгласно която норма, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места.

Съдът намира, че в материалите по АНП не се съдържат доказателства за осъществен състав на чл.140, ал.1 от ЗДвП. По делото липсват каквито и да е било данни, че Информационния център към Гаранционния фонд е изпълнил задължението си по чл.574 ал.10 от Кодекса на застраховането и е уведомил собственика на автомобила /съпругата на жалбоподателя/, че срокът на сключения от нея застрахователен договор е бил изтекъл, както и че Сектор КАТ при ОД на МВР-София е изпълнил задължението си по чл.143 ал.10 от Закона за движението по пътищата и е уведомил собственика на автомобила за прекратената регистрация, поради което собственикът на автомобила С. Д.а не е знаела, че регистрацията на процесния автомобил е била прекратена, а още повече – съпругът ѝ М. Б. Д., който е ползвал автомобила, не е знаел, че към момента на проверката регистрацията на управлявания от него автомобил е била прекратена служебно на основание чл.143 т.10 от ЗДвП. В случая не следва да намери приложение и разпоредбата на чл.189, ал.2 от ЗДвП. За да се приеме, че съставеният АУАН има доказателствена сила, следва установените в него факти да се потвърждават от приложените доказателства, докато в случая това не е така. Както в хода на АНП, така и в съдебната фаза на производството няма представени доказателства, че Информационния център към Гаранционния фонд е изпълнил задълженията си по чл.574 ал.11 от КЗ за уведомяване на собственика на превозното средство за това, че сключения застрахователен договор е бил прекратен, нито пък са представени доказателства, че Сектор КАТ при ОД на МВР-София е изпълнил задължението си по чл.143 ал.10 от Закона за движението по пътищата и е уведомил собственика на автомобила

за прекратената регистрация съобразно изричната норма на чл.143, ал.10 от ЗДвП и приложимата Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства. По делото не е спорно, че процесното МПС първоначално е било регистрирано по надлежния ред в КАТ, като също така не е спорно, че е било служебно дерегистрирано на 18.01.2022г. поради несклучване на нов застрахователен договор от собственика на автомобила по талон – С. Д.а, която е съпруга на жалбоподателя. По делото не се събраха каквито и да било доказателства, че Гаранционния фонд е бил уведомил собственика на автомобила за дерегистрацията на автомобила по служебен ред съгласно разпоредбата на чл.574 ал.11 от КЗ, както и че Сектор КАТ при ОД на МВР-София е бил уведомил собственика на автомобила С. Д.а за дерегистрацията на автомобила по служебен ред съобразно изискването на чл.143, ал.10 от ЗДвП, за да се приеме, че същата е била информирана за това обстоятелство към 20.04.2022г. - момента, в който съпругът ѝ М. Д. е управлявал процесния автомобил и е бил спрян за проверка. Поради което няма как да се приеме, че от субективна страна М. Д. е осъществил състав на нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП. На същия няма как да се вмени вина, била тя умишлена или непредпазлива за това, че е осъществил състав на чл.140, ал.1 от ЗДвП, доколкото автомобилът е бил с регистрационни табели, а собственикът на автомобила – съпругата му С. Д.а, не е била уведомена по надлежния ред за служебно прекратената по реда на чл.140 ал.10 от ЗДвП регистрация на автомобила. В настоящия случай жалбоподателят М. Д. не е санкциониран за това, че управлява МПС, за което няма сключена и действаща застраховка ГО на автомобилистите, че да се изследва фактът дали е знаел или не, че няма сключен такъв договор. Той е санкциониран за това, че управлявал автомобил с прекратена регистрация. Прекратяването на регистрацията на автомобила като последица от липса валидна застраховка ГО съставлява сложен фактически състав, включващ задължение и на прекратяващия регистрацията орган да уведоми собственика- чл.143, ал.10 ЗДвП. Когато липсват доказателства собственикът, да е уведомен, то тогава същият няма съзнание за осъществен състав на нарушение, още повече пък – ползвателят, който при налични регистрационни табели, поставени на съответните места на автомобила, би могъл да знае за прекратената регистрация на автомобила от собственика, ако последния е бил надлежно уведомен. В случая не само, че няма доказателства жалбоподателя М. Д. виновно да е управлявал служебно дерегистрираното процесно МПС, а напротив - събраха се такива, че жалбоподателят М. Д. изобщо не е знаел, че автомобилът е бил служебно дерегистриран, тъй като собственикът на автомобила – съпругата му С. Д.а не е била уведомена по надлежния ред за дерегистрацията на процесния автомобил.

Съгласно задължителните указания на Тълкувателно постановление № 2 от 05.04.2023г. постановено по Тълкувателно дело № 3/2022г. на Върховният административен съд - ОСС от НК на ВКС и I и II колегии на ВАС, „Не се наказва с предвиденото в чл. 175, ал. 3 от Закона за движението по пътищата административно наказание водач, който управлява моторно превозно средство, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от Закона за движението по пътищата, без за това да е уведомен собственикът на моторното превозно средство“, а съгласно разпоредбата на чл. 130, ал. 2 ЗСВ: „Тълкувателните решения и тълкувателните постановления са задължителни за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове.”

В случая, след като по делото безспорно се установи, че собственикът на процесното МПС С. Д.а не е била уведомена, че регистрацията на автомобила ѝ е служебно прекратена по реда на чл.143, ал.10 от ЗДвП, то водачът на автомобила – жалбоподателят М. Д. не следва да бъде наказван с предвиденото в чл. 175, ал. 3 от Закона за движението по пътищата административно наказание. Предвид гореизложеното съдът намира, че НП в атакуваната му т.1 следва да бъде отменено.

По отношение на наложеното с НП наказание по т.2:

Съгласно разпоредбата на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, задължение на водача на МПС е да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него. По делото безспорно се установи от събраните доказателства, че към момента на проверката водачът М. Д. не е носил свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него, с което е нарушил нормата на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП. С оглед на така установеното от фактическа страна, съдът намира, че АНО правилно е приложил предвидената за това нарушение санкционна норма на чл.183 ал.1 т.1 пр.1, 2 от ЗДвП, като му е наложил глоба в размер на 10 лева, поради което НП следва да се потвърди в тази му част.

По отношение на наложеното с НП наказание по т.3:

Съгласно разпоредбата на чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП, задължение на водача на МПС е да носи свидетелство за регистрация на управляваното от него моторно превозно средство. От събраните по делото доказателства безспорно се установи, че към момента на проверката водачът М. Д. не е носил свидетелството за регистрация на процесното МПС, което е управлявал, с което е извършил нарушение на чл.100 ал.1 т.2 от ЗДвП. С оглед на така установеното от фактическа страна, съдът намира, че АНО правилно е приложил предвидената за това нарушение санкционна норма на чл.183 ал.1 т.1 пр.3 от ЗДвП, като му е наложил глоба в размер на 10 лева, поради което НП следва да се потвърди и в тази му част..

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-0302-000044/25.05.2022г. на Началника на РУП- Царево в частта по т.1, с която на М. Б. Д. с ЕГН ***** от гр. С., за нарушение на чл.140 ал.1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца на основание чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДвП, и **ПОТВЪРЖДАВА** НП № 22-0302-000044/25.05.2022г. на Началника на РУП- Царево в частта по т.2 и т.3, с която за нарушение на чл.100 ал.1 т.1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 10 лева на основание чл.183 ал.1 т.1 пр.1, 2 от ЗДвП и за нарушение на чл.100 ал.1 т.2 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 10 лева на основание чл.183 ал.1 т.1 пр.3 от ЗДвП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Бургас в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Царево: _____